Posudek bakalářské práce Karolíny Buštové *Dětský „vypravěč“ ve vybraných prózách 30. let 20. století*

Ve své bakalářské práci se Karolína Buštová věnuje ztvárnění dětských hrdinů, resp. situacím zpřítomňujícím dětský svět, a to ve vybraných textech české prózy 30. let 20. Ve svých analýzách, jimž předchází obecnější metodologicky založený úvod, se podrobněji zabývá prózami Egona Hostovského (novela *Žhář*), Boženy Benešové (novela *Don Pablo, Don Pedro a Věra Lukášová*) a Jaroslava Havlíčka (román *Helimadoe*).

Cílem práce se stalo na základě podrobnějšího rozboru různorodých vypravěčských strategií odpovědět na několik otázek: Jaké vyprávěcí strategie autoři využívají při zachycení situací, kde svoji roli hraje dětská postava, resp. situace utvářející představu o dětském světě? Jak dětská perspektiva ovlivňuje čtenářův pohled na postavy, prostředí a děj? A v čem se liší způsoby zobrazení dětského pohledu v jednotlivých textech?

Autorka v rámci svým narativních analýz podrobněji zkoumá zvláště ten aspekt vyprávěcích situací, kdy téma dětské postavy jako hlavního zprostředkovatele vyprávění nabízí jedinečný pohled na fikční svět. Dokládá, jak se v textech prolíná naivita často hraničící s fantaskností a objektivní nezkreslený svět zprostředkovaný vypravěčem apod.

Je třeba rovněž podotknout, že analýzy rozvíjené v jednotlivých kapitolách jsou založeny především na synchronních interpretačních sondách; hlubší, diachronně založené soudobé kontextové sondy, a to zvláště do oblasti soudobých kritických ohlasů, jež by bezesporu prohloubily váhu konkrétních analýz, zůstávají jako výzva pro další práci na vybraném materiálu.

Nicméně lze finálně konstatovat: Cíl práce, její účel a směřování jsou v bakalářské práci Karolíny Buštové formulovány zřetelně. Práce je zacílena na ty aspekty, které je možné prací adekvátně vyřešit. Zvolená metodologie je autorem nastíněna na základě porovnání možností, které dosavadní literatura k tématu nabízí. Postup výkladu je zřetelný. Autorka vždy však

usiluje o vlastní výklad pojednávaných problémů. Při přípravě práce postupovala Karolína Buštová samostatně, pravidelně využívala možnosti konzultace vybraných problémů a otázek, připomínky a návrhy vedoucího práce přijímala odpovědně a kriticky.

Text práce je zřetelně a soudržně strukturován, vykazuje patřičné a jednotné provedení citací i soupisů literatury. Jazyková stránka projevu vykazuje schopnost zvládnout základní konvence vědeckého psaní. Text je prost gramatických a pravopisných nedostatků. Martanové práce vykazuje schopnost vygenerovat zřetelná tvrzení, závěry a ucelené pojetí tématu.

Bakalářská práce Karolíny Buštové *Dětský „vypravěč“ ve vybraných prózách 30. let 20. století* splňuje podmínky kladené na tento typ závěrečných prací, vzhledem k výše uvedenému ji navrhuji k obhajobě a klasifikaci **velmi dobře**.

Praha, 21. 1. 2025 doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.